



verrassend vreugdevol
21 juni – 25 juni 2021

iets heel eenvoudig

Als we het evangelie openen,
kan ieder zeggen:
“Deze woorden van Jezus
zijn als een brief van heel lang geleden,
die me geschreven werd
in een onbekende taal.
Omdat hij me geschreven werd
door iemand die mij liefheeft,
probeer ik er de bedoeling van te begrijpen
en wil ik meteen
het weinige in praktijk brengen
dat ik ervan begrepen heb...” Fr. Roger, Taizé

vacantia... ...vrijstelling!

Is niet doen wat je beperkt tot jezelf,
is één been verplaatsen
naar wat buiten het bekende ligt.

Wie durft doorbreekt
die ronde, vertrouwde,
soms veilige, soms onderdrukkende cirkel.

Je verlegt de afstand
van jouw middelste punt tot waar
een doorsnede je met anderen verzamelt.

Dat stapje verder, omdat het moet.

Zo ontstaat nieuw perspectief,
het leven wordt trager want
de banen rond jouw middelpunt worden groter.

Je valt er niet meer mee samen.

Je blijkt meer dan je dacht te zijn.

Je merkt plots zaken op die onaangeroerd
op groei wachten, op tijd en op aandacht.

Er ontstaat ook een nieuw middelpunt,
plaats om te delen wat “samen” betekent,
om te zien wat ontbreekt om daartoe te komen.

Een spiegel, om te confronteren wat een ander
tot deelgenoot maakt van jouw leven,
soms pijnlijk, meestal niet.

Vacantia, je wordt vrijgesteld van
het cirkelen rond jouw middelste punt.

Een kans tot
meer verzameling van nieuwe hoop,
een blik op hoe het echt zou kunnen zijn,
je sterken voor nieuwe strijd, straks.

Die verzameling wens ik je toe,
ten volle.

Thomas Holvoet

verrassend vreugdevol

Een reis kun je beter uitdrukken in het aantal vrienden dan in de afstand.

Bij sommigen hangt de wereldkaart op een prominente plaats in hun huis bij anderen in het kleinste kamertje. Maar waar ze ook hangt ze is meestal verrijkt met vlaggetjes, prikkertjes of plakkertjes die aanduiden waar ze overal geweest zijn. Je kan er in één oogopslag zien of hun reizen cultuur of natuur, ontspanning of inspanning als doel hebben. Mits wat vlug rekenwerk weet je hoeveel keer ze al de wereld rond zijn geweest of welk continent hun lief is. Soms is zo een wereldkaart begin van gesprek, een soort gesproken reisgidsen en hoor je wat ze toen gezien hebben of opnieuw willen zien. Maar wat klinkt het verhaal anders als niet namen van landen en steden maar namen van mensen genoemd worden. Mensen die ze daar hebben ontmoet, mensen die indruk hebben gemaakt, mensen die medemens zijn geworden. En wat is het zalig als je hoort dat de ontmoetingen van toen nu nog steeds doorlopen en men elkaar nog steeds schrijft of blijft ontmoeten. Zalig dat een verre of dichte reis van toen niet afgesloten werd met een prikkertje op de kaart maar een blijvende vriendschap is geworden.

Antoon Vandeputte

gebed voor de deliberatie

God,
vooraleer wij cijfers en beoordelingen
laten samenvloeien tot beslissingen en een eindrapport
bidden wij tot U en vragen wij U:
zend ons Uw Geest van wijsheid
om enkel die beslissingen te nemen
die onze leerlingen ten goede komen.

Als het hard en moeilijk wordt,
laat dan niet toe
dat onze eigenwaarde primeert.

Laat niet gebeuren
dat persoonlijke voor- of afkeur onze uitspraken kleuren.

Geef ons Uw wijsheid
om ons oordeel in vraag te stellen
en om onze mening te relativieren.

Wees tussen ons aanwezig, God,
en sta onze leerlingen bij
ook na vandaag.

Amen.

In de vakantie krijg je **tijd**
om **tijd** te schenken

-aan wie je
dierbaar is

-aan wie je
vergeten bent

-aan wat je
graag doet

-aan wat je
verwaarloosd hebt